

رساله به فیلیپیان

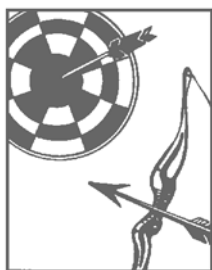
وقتی کلمه خوشحالی را می‌شنوید، شاید به یاد تصاویری از هدایای بسته‌بندی شده در صبح روز کریسمس، قدم زدن با کسی که دوستش دارید، رویدادی غیر منتظره در روز تولدتان، از ته دل خندیدن پس از شنیدن یک لطیفه، گذراندن تعطیلات در یک جای زیبا، و نظایر اینها بیفتید. همه می‌خواهند خوشحال باشند؛ ما در تمام طول عمرمان بدنال این آرمان گریزپا هستیم: پول خرج می‌کنیم، وسایل جمع می‌کنیم، و در جستجوی تجربیات تازه‌ای هستیم. اما اگر خوشحالی ما بستگی به اوضاع و شرایط داشته باشد، چه اتفاقی می‌افتد وقتی اسباب‌بازی‌ها خراب می‌شوند، عزیزان ما می‌میرند، سلامتی ما به خطر می‌افتد، پول ما دزدیده می‌شود، و مهمانی‌ها به پایان می‌رسد؟ اغلب، خوشحالی‌ها از بین می‌رود و یأس شروع می‌شود.

در مقابل خوشحالی، شادی قرار دارد. شادی عمیق‌تر و بادوام‌تر از خوشحالی است. شادی یعنی آرامش و اطمینان به‌خاطر محبت و کار خدا در زندگی ما، بدون توجه به اینکه زندگی ما در چه وضعیتی قرار دارد! خوشحالی ناشی از رویدادهاست ولی شادی از مسیح نشأت می‌گیرد.

فیلیپیان نامه شادی پولس است. کلیسای شهر فیلیپی که از شهرهای ایالت مکادونیه بود، دلگرمی زیادی برای پولس بوده است. ایمانداران فیلیپی رابطه بسیار خاصی با پولس داشتند، به‌طوری که پولس محبت و علاقه شخصی خود را به آنها ابراز می‌کند. آنها شادی بزرگی را برای او به ارمان آورده بودند (۱:۴). فیلیپیان همچنین کتاب شادی‌بخشی است چون بر شادی واقعی زندگی مسیحی تأکید می‌گذارد. مفهوم **شادی** یا **شاد بودن** ۱۶ بار در این نامه یافت می‌شود؛ پیام مثبت این مفهوم در صفحات این رساله منعکس شده؛ و بالاخره، این نامه با این توصیه به اوج خود می‌رسد: «در خداوند دائماً شاد باشید، و باز می‌گویم شاد باشید!» (۴:۴).

پولس در زندگی وقف‌شده‌اش برای خدمت به مسیح با فقر بیش از حد، ثروت زیاد، و حدواسط فقر و ثروت روبرو شده بود. او حتی این نامه شاد را از زندان نوشت. پولس آموخته بود در هر شرایطی راضی و قانع باشد (۱۱:۴ و ۱۲). با متمرکز کردن تمامی توجه و نیروی خود بر شناخت مسیح به شادی واقعی دست یافته بود (۸:۳) و آموخته بود که مسیح را اطاعت کند (۱۲:۳ و ۱۳).

علاقه زیادی که پولس بیش از هر چیز دیگری به شناخت مسیح داشت، به شکل بسیار زیبایی در این جملات بیان شده است: «بلی، همه چیز در مقابل نعمت شناخت خداوند عیسی مسیح، بی‌ارزش است. بنابراین، همه را کنار گذاشته‌ام چون برای من پیشیزی ارزش ندارند، با این هدف که مسیح را داشته باشم، و با او یکی شوم... اکنون همه چیز را رها کرده‌ام، چون دریافته‌ام که فقط از این راه می‌توانم مسیح را واقعاً بشناسم و به آن قدرتی که او را پس از مرگ زنده کرد، دست یابم. من می‌خواهم



مشخصات رساله به فیلیپیان:

هدف:

سپاسگزاری از فیلیپیان به‌خاطر هدیه‌ای که برای او فرستاده بودند و تقویت آنها با نشان دادن این واقعیت که سرچشمه شادی حقیقی، تنها عیسی مسیح است.

نویسنده:

پولس

گیرندگان:

همه مسیحیان فیلیپی و همه ایمانداران در هر جا

تاریخ نگارش:

حدود ۶۱ م.، از شهر روم طی مدتی که پولس در آنجا زندانی بود.

علت نگارش:

پولس و همراهانش کلیسای فیلیپی را طی سفر دوم بشارتی او بنیاد گذاشتند (اعمال ۱۱:۱۶-۴۰). این اولین کلیسایی بود که در قاره اروپا تأسیس شد. کلیسای فیلیپی هدیه‌ای با اپافرودیتوس (یکی از اعضای کلیسا) برای پولس فرستاده بودند (۱۸:۴). در این وقت پولس در روم زندانی بود. او این نامه را نوشت تا از آنها به‌خاطر هدیه سپاسگزاری کند و تشویق کند تا در ایمان خود بمانند.

آیه کلیدی:

«در خداوند دائماً شاد باشید، و باز هم می‌گویم شاد باشید!» (۴:۴)

افراد مهم:

پولس، تیموتائوس، اپافرودیتوس، افودیه و سینتیخی

محل‌های مهم:
فیلپپی

درک کنم که رنج کشیدن و مردن با او یعنی چه» (۸:۳-۱۰). باشد که ما هم آرزوی پولس را داشته و در پی شناخت بیشتر و بیشتر عیسی مسیح باشیم. این رمز زندگی شاد مسیحی است.

تقسیم‌بندی کلی

۱- شادی در رنج‌ها

(۳۰-۱:۱)

۲- شادی در خدمت

(۳۰-۱:۲)

۳- شادی ایمان

(۲۱-۱:۳)

۴- شادی در دادن هدیه

(۲۳-۱:۴)

گرچه پولس از زندان این نامه را می‌نویسد، اما شادی موضوع اصلی آن است. رمز شادی پولس بر پایه رابطه‌اش با مسیح استوار است. امروزه مردم با ناامیدی در پی این هستند که خوشحال باشند، اما موفقیت‌ها، شکست‌ها و گرفتاری‌های روزانه آنها را به این سو و آن سو می‌کشاند. مسیحیان باید در هر شرایطی شاد باشند، حتی وقتی اوضاع بد است، حتی وقتی احساسی مثل نارضایتی داریم، حتی وقتی هیچ کس دیگری شاد نیست. با این همه مسیح سلطنت می‌کند و ما هنوز او را می‌شناسیم، پس می‌توانیم در هر وقت شاد باشیم.

موضوعات مهم

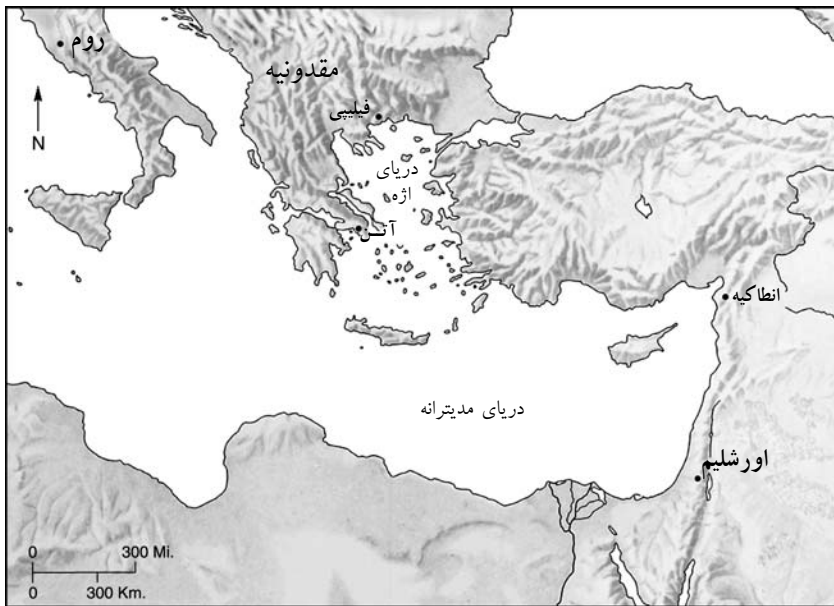
موضوع	توضیحات	اهمیت
فروتنی	وقتی مسیح حقوق و امتیازات خدایی را کنار گذاشت تا انسان شود، فروتنی واقعی را به ما نشان داد. او جان خود را داد تا جریمه‌ای را که مستحق آن بودیم، بپردازد. کنار گذاشتن منافع شخصی در روابطمان با دیگران، امری ضروری است.	ما باید در خدمت به دیگران از رفتار مسیح سرمشق بگیریم. ما باید ارزشها و لیاقت‌های شخصی خود را کنار بگذاریم. وقتی از منافع شخصی دست می‌کشیم، می‌توانیم با شادی، محبت و مهربانی خدمت کنیم.
ایثار	مسیح رنج کشید و مرد تا ما حیات ابدی داشته باشیم. پولس با شجاعت و وفاداری، خود را فدای خدمت کرد. او حتی وقتی در زندان بود، انجیل را موعظه کرد.	مسیح این قدرت را به ما می‌دهد تا احتیاجات و علائق شخصی را کنار بگذاریم. برای اینکه بتوانیم از قدرت او استفاده کنیم، باید از رهبرانی سرمشق بگیریم که به خاطر دیگران از خودگذشتگی نشان می‌دهند.
اتحاد	در هر کلیسایی، در هر دوره‌ای، عواملی برای تفرقه وجود داشته است (مشکلات، منافع، و دعواها). در سختی‌ها و مشکلات، خیلی راحت یکی با دیگری به مخالفت می‌پردازد. پولس فیلیپیان را تشویق می‌کند تا با هم متفق‌القول باشند، دست از گله و شکایت بردارند، و با هم همکاری کنند.	ما ایمانداران باید بر علیه یک دشمن مشترک مبارزه کنیم نه علیه یکدیگر. وقتی ما در محبت با هم متحد می‌شویم، قوت بیش از پیش زیاد می‌شود. کار گروهی، ملاحظه دیگران و نوع دوستی را همیشه مدنظر داشته باشید.
زندگی مسیحی	پولس به ما نشان می‌دهد که چطور زندگی موفق مسیحی داشته باشیم. اگر خیلی به مسیح نزدیک باشیم، به‌طوری که فروتنی و فداکاری مسیح زندگی ما را فرو بگیرد، می‌توانیم افراد بالغی شویم. مسیح، هم منبع قدرت ماست و هم راهنمای ما.	رشد شخصیتی ما با کار خدا در ما آغاز می‌شود. اما سهمی که ما در رشد کردن داریم، مستلزم تعلیم گرفتن، اطاعت کردن و توجه بی‌وقفه است.
شادی	هر اتفاقی هم که روی بدهد، ایمانداران می‌توانند عمیقاً رضایت خاطر داشته و از صلح و آرامش برخوردار باشند. این شادی از شناخت شخصی از مسیح و اتکا به قدرت او به‌جای اتکا به خودمان، سرچشمه می‌گیرد.	ما حتی در سختی‌ها هم می‌توانیم شاد باشیم. شادی از اوضاع و شرایط بیرونی نشأت نمی‌گیرد، بلکه از قدرت درونی. ما مسیحیان نباید برای شاد شدن بر آنچه که داریم یا بر آنچه که تجربه می‌کنیم متکی باشیم، بلکه اتکای ما باید بر مسیح باشد که در درون ماست.

۱- شادی در رنج‌ها

از طرف پولس و تیموتائوس، خدمتگزاران عیسی مسیح، به کشیشان و خدمتگزاران کلیسا، و تمام مسیحیان راستین در شهر فیلیپی.
 ۲ از درگاه پدرمان خدا و خداوندمان عیسی مسیح، طالب فیض و آرامش برای شما هستیم.

۱:۱
 اعما ۱۲:۱۶
 ۲ قرن ۱:۱
 کول ۱:۱
 فیلم ۱
 ۲:۱
 روم ۷:۱

موقعیت جغرافیایی
 شهر فیلیپی
 فیلیپی بر سر راه ایگناتیا،
 یعنی مسیر اصلی حمل و
 نقل در مكدونیه و امتداد
 راه آپیآ قرار داشت که
 شرق امپراطوری را به
 ایتالیا متصل کرد.



می‌رساندند و اغلب برای مدتی جهت تعلیم و تشویق گیرندگان نامه، نزد آنها می‌ماندند.

۱:۱ برای کسب اطلاعات بیشتر درباره پولس، مراجعه کنید به تاریخچه زندگی او در اعمال فصل ۹. تاریخچه زندگی تیموتائوس در نامه اول تیموتائوس یافت می‌شود. ۱:۱ کلیساهای اولیه را کشیشان و شماسان رهبری می‌کردند. کشیشان، «ناظر» یا «شیخ» کلیسا بودند؛ ویژگی‌ها و وظایف این دو گروه به‌طور مفصل در تیموتائوس ۷:۱-۳؛ ۱:۳-۷؛ تبطوس ۵:۱-۹ شرح داده شده است. ویژگی‌ها و وظایف شماسان به تفصیل در تیموتائوس ۳:۸-۱۳ آمده است.

۱:۱ فیلیپی در شمال یونان (که در زمان پولس، مكدونیه نامیده می‌شد) قرار داشت و جزء مستعمرات روم بود. این شهر که مرکز پر رونق بازرگانی به‌شمار می‌آمد، پل ارتباطی اروپا و آسیا بود. حدود سال ۵۰م. پولس، سیلاس، تیموتائوس و لوقا از دریای اژه در آسیای صغیر گذشتند و در فیلیپی پیاده شدند (اعمال ۱۱:۱۶-۴۰). اعضای کلیسای فیلیپی بیشتر از امت‌ها (غیریهودیان) بودند. از آنجا که آنها با

۱:۱ رساله به فیلیپیان، نامه‌ای خصوصی است و مانند رساله به افسسیان به منظور انتشار در بین عموم کلیساهای نوشته نشد. پولس می‌خواست از ایمانداران به‌خاطر کمکی که در وقت احتیاج به او کرده بودند، تشکر کند. او همچنین می‌خواست به آنها بگوید که چرا علیرغم محبوس بودن و محاکمه‌ای که انتظارش را می‌کشید، شاد است. این نامه، نامه‌ای دلگرم‌کننده است که پولس قسمت کوچکی از آن را صرف اصلاح کردن فیلیپیان و آگاه کردن آنها از مشکلات احتمالی می‌کند.

۱:۱ پولس طی سفر اول بشارتی‌اش، از شهرهایی بازدید کرد که چندان از انطاکیه، یعنی مرکز فعالیت‌هایش دور نبودند. در سفرهای دوم و سوم به جاهای دورتر هم سفر کرد. به‌خاطر فاصله مکانی زیادی که بین کلیسایی که او تأسیس کرده بود وجود داشت، او دیگر نمی‌توانست شخصاً بر همه آنها نظارت کند. بنابراین او ناگزیر بود نامه‌هایی جهت تعلیم و تشویق ایمانداران به آنها بنویسد. خوشبختانه، پولس کسانی را (مانند تیموتائوس، مرقس و اپافرودیئوس) داشت که داوطلبانه، این نامه‌ها را به مقصد

دعای پولس برای ایمانداران فیلیپی

۳:۱ کول ۳:۱	<p>۳ هرگاه شما را به یاد می آورم، خدا را برای وجودتان سپاس می گویم. ۴ هر بار که برای شما دعا می کنم، قلبم لبریز از شادی می گردد، ۵ زیرا شما از همان روزی که پیغام انجیل را شنیدید تابحال، کمکهای بسیاری در اشاعه و گسترش آن نموده اید. ۶ اطمینان دارم خدا که این عمل نیکو را در شما آغاز نمود، شما را یاری خواهد داد تا در فیض او رشد کنید تا به هنگام بازگشت عیسی مسیح، کار او در شما تکمیل شده باشد.</p>
۶:۱ اقرن ۸:۱	<p>۷ این طبیعی است که درباره شما چنین احساسی داشته باشم، چون همه شما در دل من جای دارید. چه زمانی که در زندان بودم و چه زمانی که آزادانه در میان شما بسر می بردم، به اتفاق هم از حقیقت دفاع می کردیم و خبر نجات مسیح را به گوش مردم می رساندیم؛ به همین جهت همواره با هم در برکات خدا شریک بوده ایم. ۸ فقط خدا می داند که عیسی مسیح چه محبت و اشتیاق عمیقی نسبت به شما در من گذاشته است.</p>
۷:۱ اقرن ۳:۷ افس ۱:۳ ؛ ۲۰:۶ کول ۳:۴ تیمو ۸:۱	<p>۹ زندگی روحانی پیشرفت نمی کنید؟ وقتی خدا کاری را شروع کند، آن را به کمال می رساند! خدا همانطور که در بین فیلیپیان کار کرد، در زندگی شما نیز کار خواهد کرد و به شما کمک خواهد کرد تا به فیض او رشد کنید تا زمانی که کارش را در زندگی شما به کمال رساند. وقتی مایوس می شوید، به خاطر داشته باشید که او شما را رها نخواهد کرد. او وعده داده که کاری را که شروع کرده، به کمال برساند!</p>
۸:۱ روم ۹:۱	<p>۱۰ احتمالاً پولس به محبوس شدن خود در فیلیپی اشاره می کند که در اعمال ۱۶:۲۲-۳۶ شرح آن آمده است. در آیات ۱۳ و ۱۴، پولس درباره دوره حبس در روم صحبت می کند. او هرجایی که بود، حتی در زندان، وفادارانه پیام انجیل را موعظه می کرد.</p>

کتاب عهدعتیق آشنایی نداشتند، پولس در این نامه نقل قول خاصی از آنها نمی کند.

۴:۱ پولس چندین مرتبه کلمه شادی را در نامه اش به کار می برد که اینجا اولین مورد آن است. در اینجا پولس می گوید که وقتی برای فیلیپیان دعا می کند، آنها مایه شادی او می شوند. با کمک به پولس، آنها در واقع به تحقق یافتن اهداف مسیح کمک می کردند. فیلیپیان حاضر بودند خدا آنها را برای هر کاری که مقدر کرده، به کار برد. آیا دیگران با فکر کردن به شما، احساس شادی می کنند؟

۵:۱ فیلیپیان برای اولین بار پیام انجیل را حدود ده سال پیش از این شنیدند، یعنی وقتی که پولس و همراهانش از شهر فیلیپی دیدار کردند (طی سفر دوم بشارتی پولس) و کلیسا را در آنجا بنیاد گذاشتند.

۶:۱ خدا که این عمل نیکو را در ما آغاز می کند، کار خود را همچنان در زندگی ما ادامه می دهد و تا وقتی که او را روبرو ببینیم، کار خود را به کمال خواهد رساند. کار خدا برای ما زمانی شروع شد که مسیح برای بخشش گناهان ما بر روی صلیب مرد. کار خدا در ما وقتی شروع می شود که روح القدس در قلب ما ساکن می شود، و به ما کمک می کند تا روزبه روز بیشتر شبیه مسیح شویم. پولس روند رشد و بلوغ روحانی را تشریح می کند، به این ترتیب که این فرایند زمانی که ما عیسی را در قلب خود می پذیریم، شروع می شود و تا بازگشت مسیح ادامه دارد.

۷:۱ احتمالاً پولس به محبوس شدن خود در فیلیپی اشاره می کند که در اعمال ۱۶:۲۲-۳۶ شرح آن آمده است. در آیات ۱۳ و ۱۴، پولس درباره دوره حبس در روم صحبت می کند. او هرجایی که بود، حتی در زندان، وفادارانه پیام انجیل را موعظه می کرد.

۸:۱ آیا هیچ وقت اشتیاق دیدن دوستی را داشته اید که با هم لحظات خوشی را سپری کرده باشید؟ پولس چنین اشتیاقی برای دیدن مسیحیان فیلیپی داشت. محبت و علاقه او به آنها فقط به خاطر تجربیات گذشته نبود، بلکه به خاطر اتحادی بود که در ایمانداران در محبت مسیح بوجود می آید. همه مسیحیان جزئی از خانواده خدا هستند و از این رو به یک میزان از قدرت دگرگون کننده محبت او بهره مند می شوند. آیا شما محبتی عمیق و یکسان نسبت به هم ایمانان، دوستان خود، و افراد بیگانه دارید؟ بگذارید محبت مسیح شما را راغب به محبت کردن به دیگر مسیحیان کند و بتوانید با آزادی محبت خود را به آنها ابراز دارید.

۹:۱ کتب عهدعتیق آشنایی نداشتند، پولس در این نامه نقل قول خاصی از آنها نمی کند.

۱۰ پولس چندین مرتبه کلمه شادی را در نامه اش به کار می برد که اینجا اولین مورد آن است. در اینجا پولس می گوید که وقتی برای فیلیپیان دعا می کند، آنها مایه شادی او می شوند. با کمک به پولس، آنها در واقع به تحقق یافتن اهداف مسیح کمک می کردند. فیلیپیان حاضر بودند خدا آنها را برای هر کاری که مقدر کرده، به کار برد. آیا دیگران با فکر کردن به شما، احساس شادی می کنند؟

^۹ از این رو، برای شما دعا می‌کنم که محبتتان نسبت به دیگران روز بروز فزونی یابد و دانش و بینش روحانی‌تان نیز به حد کمال برسد،^{۱۰} تا بتوانید فرق میان خوب و بد، و درست و نادرست را تشخیص دهید. دعا می‌کنم که زندگی‌تان چنان پاک گردد که هیچکس نتواند تا زمان بازگشت خداوند ما مسیح، عیبی در شما بیابد.^{۱۱} همچنین دعا می‌کنم که همواره به اعمال نیکو پردازید، اعمالی که باعث ستایش و جلال خداوند می‌گردند و نشان می‌دهند که شما فرزند خدا هستید.

۹:۱
کول ۹:۱
۱۲:۳ اتسا
۶ فلیپ
۱۰:۱
۲:۱۲ روم
۸:۱ اقرن
۱۱:۱
۴:۱۵ یو

با زندگی یا مرگ خود، مسیح را سرافراز کنیم

^{۱۲} برادران عزیز، می‌خواهم این را نیز بدانید که آنچه برای من پیش آمده، در واقع به اشاعه و گسترش پیغام انجیل منجر شده است؛^{۱۳} زیرا اکنون همه، منجمله سربازان گارد، بخوبی می‌دانند که من بعثت مسیحی بودن، در زندان بسر می‌برم.^{۱۴} بعلاوه، زندانی بودن من باعث شده که بسیاری از مسیحیان اینجا، دیگر ترسی از زندان نداشته باشند؛ و صبر و تحمل من به آنان جرأت بخشیده که با شهامت بیشتری پیغام مسیح را اعلام کنند.^{۱۵} البته، بعضی به کاری که خدا توسط من انجام می‌دهد، حسادت می‌ورزند و به

۱۲:۱
لو ۱۳:۲۱ و ۱۳
۱۳:۱
اعما ۳۱ و ۳۰:۲۸
۱۴:۱
فیل ۲۰:۱
۱۵:۱
فیل ۳:۲

صورت چه شرایط بهتر شود و چه بدتر، ایمان شما قوی‌تر خواهد شد.

۱۳:۱ پولس چطور سر از زندان روم در آورد؟ بعضی از یهودیان، او را در حین دیدار از اورشلیم، به خاطر موعظه انجیل دستگیر کردند، اما او از قیصر دادخواهی کرد (اعمال ۱۵:۲۱ - ۱۲:۲۵). بعد از آن سربازان او را تا روم همراهی کردند، یعنی جایی که در انتظار محاکمه در خانه‌اش، محبوس شد. محاکمه او نه برای نقض قوانین اجتماعی، بلکه به خاطر اعلام پیام انجیل بود. در آن زمان، حکمرانان رومی «اعلام پیام انجیل» را اتهامی جدی تلقی نمی‌کردند. اما چند سال بعد، دولت روم دیدگاه متفاوتی نسبت به مسیحیت اتخاذ کرد و از هیچ تلاشی برای محو کردن آن از صحنه روزگار فروگذار نکرد. پولس که در یک خانه اجاره‌ای زندانی بود، تا حدودی از آزادی برخوردار بود. او می‌توانست ملاقاتی داشته باشد، به موعظه انجیل ادامه بدهد و نامه بنویسد مانند همین نامه. شرح مختصری درباره دوره اقامت پولس در روم، در اعمال ۱۱:۲۸ - ۳۱ آمده است.

۱۵:۱-۱۸ پولس نگرش ایثارگرانه شگفت‌انگیزی داشت. او می‌دانست که برخی به خاطر افزایش شهرت خود موعظه می‌کنند، اما او بدون توجه به انگیزه آنها، شاد

۱۰:۱ پولس ضرورت داشتن بصیرت را بیان می‌کند. بصیرت یعنی توانایی تشخیص درست از نادرست، خوب از بد، امور مهم از امور بی‌اهمیت. داشتن بصیرت، موجب می‌شود که از انتقاد درباره بی‌ایمانان اجتناب کنیم و ما را از زیر پا گذاشتن اخلاقیات و ارزشهای مسیحی حفظ می‌کند (عبرانیان ۱۴:۵).

۱۴-۱۲:۱ بسیاری از مردم با زندانی شدن، غمگین می‌شوند و دست از ادامه راه می‌کشند، اما دید پولس از زندانی شدن متفاوت بود و آن را فرصت بهتری برای انتشار پیام انجیل مسیح می‌دانست. پولس دریافته بود که اوضاع و شرایط در مقابل استفاده‌ای که او از آنها می‌کرد، چندان مهم نبود. او موقعیت بد را به موقعیت خوب تبدیل کرد به این ترتیب که در آن موقعیت پیام انجیل را به سربازان رومی رساند و موجب تشویق مسیحیانی شد که از جفا می‌ترسیدند. شاید ما زندانی نشویم، اما مواقع زیادی پیش می‌آید که ما یوس می‌شویم، موقعی که نمی‌دانیم چه تصمیمی بگیریم، زیر فشار مالی هستیم، موقعی که دچار اختلافات خانوادگی می‌شویم، یا کار خود را از دست می‌دهیم. در این قبیل مواقع نحوه برخورد ما بازتابی از ایمان ما خواهد بود. مانند پولس حتی در شرایط بد به دنبال فرصت‌هایی باشید تا ایمان خود را نشان دهید. در این

همین علت می‌کوشند که خودشان نیز انجیل را موعظه کنند؛ هدف ایشان از این کار اینست که مورد تشویق و توجه دیگران قرار گیرند. اما بعضی نیز انگیزه و هدفی خالص برای این کار دارند؛^{۱۷و۱۶} اینان مرا دوست دارند و پی برده‌اند که خدا مرا برای دفاع از حقیقت به اینجا آورده است. عده‌ای هم برای این موعظه می‌کنند که حسادت مرا برانگیزند، با این تصور که پیشرفت کار آنان، غمی به غمهای من در زندان می‌افزاید.^{۱۸} اما هرکس با هر انگیزه و هدفی انجیل را موعظه کند، باعث شادی من می‌شود، چون به‌رحال پیغام نجات‌بخش مسیح به گوش همه می‌رسد.

۱۷:۱
اقرن ۱۷:۹

بلی، شادی من پایان نخواهد پذیرفت،^{۱۹} زیرا می‌دانم تا زمانی که شما برایم دعا می‌کنید و روح‌القدس نیز مرا یاری می‌نماید، تمام این امور به نفع من تمام خواهد شد.

۱۹:۱
اعما ۷:۱۶
روم ۹:۸
اقرن ۱۱:۱

^{۲۰} آرزوی قلبی و امید من اینست که هرگز در انجام وظایف خود، شرمنده و سرافکننده نشوم، بلکه همواره آماده باشم تا در تمام سختیها با کمال دلیری دربارهٔ مسیح سخن بگویم، همانطور که در گذشته نیز چنین کرده‌ام؛ تا بدینوسیله، چه زنده باشم و چه بمیرم، باعث سربلندی مسیح گردم.^{۲۱} چون برای من، «زندگی» فرصتی است برای خدمت به مسیح، و «مرگ» به معنی رفتن به نزد او می‌باشد.^{۲۲} اما اگر زنده ماندن من، سبب خواهد شد که عدهٔ بیشتری را بسوی مسیح هدایت کنم، در اینصورت واقعاً نمی‌دانم کدام بهتر است، مردن یا زنده ماندن.^{۲۳} گاه می‌خواهم زنده بمانم و گاه آرزو می‌کنم که این زندگی را ترک گویم و به نزد مسیح بشتابم، که این برای من خیلی بهتر است.^{۲۴} اما در حقیقت اگر زنده بمانم، می‌توانم کمک بیشتری به شما بکنم.^{۲۵} بلی، وجود من هنوز در اینجا لازم است؛ از اینرو یقین دارم که باز مدتی در این دنیا خواهم ماند

۲۰:۱
روم ۵:۵
اقرن ۲۰:۶
افس ۱۹:۶

۲۱:۱
غلا ۲۰:۲
کول ۲۷:۱

۲۲:۱
روم ۱۳:۱

۲۳:۱
اقرن ۸:۱۵
۲ تیمو ۶:۴

۲۵:۱
فیل ۲۴:۲

سخن گفتن با دیگران دربارهٔ مسیح است، یعنی تنها کسی که می‌تواند به ما کمک کند تا به زندگی از دیدگاه ابدیت بنگریم. تمام هدف پولس در زندگی این بود که با کمال دلیری دربارهٔ مسیح سخن بگوید و بیشتر شبیه مسیح شود. از این رو است که پولس می‌تواند با اطمینان بگوید که مردن بهتر است از حتی زندگی کردن، چون با مرگ، او از زحمات دنیا رهایی پیدا می‌کرد و مسیح را روبرو می‌دید (۱ یوحنا ۳:۳ و ۳). اگر برای مردن آماده نیستید، پس برای زندگی کردن هم آمادگی ندارید. همین که هدف ابدی زندگی خودتان را بشناسید، بدون قید و بند خدمت خواهید کرد، یعنی زندگی خود را بدون ترس از مرگ، وقف چیزی خواهید کرد که واقعاً ارزش دارد.

بود از اینکه انجیل موعظه می‌شود. بسیاری از مسیحیان به دلایل نادرستی خدمت می‌کنند. خدا انگیزه آنان را نادیده نمی‌گیرد، اما ما باید مانند پولس شاد باشیم که خدا بدون توجه به انگیزه آنها، از پیام آنان استفاده می‌کند.

۱۹:۱-۲۱ این آخرین باری نبود که پولس در روم زندانی می‌شد. در حالی که در انتظار محاکمه بود، می‌دانست یا آزاد می‌شود یا محکوم. از قرار معلوم، او از حبس آزاد شد اما دو یا سه سال بعد مجدداً دستگیر شد.

۲۰:۱ و ۲۱ برای کسانی که به خدا ایمان ندارند، زندگی دنیایی تنها چیزی است دارند، و بنابراین طبیعی است که آنها برای چیزهایی تلاش می‌کنند که دنیا به آنها بها می‌دهد، مثل پول، شهرت، قدرت و اعتبار. اما برای پولس، زندگی به معنای افزایش ارزشهای ابدی و

و به رشد و شادی شما در ایمان، کمک خواهیم نمود.^{۲۶} ماندن من، شما را شاد خواهد ساخت؛ و هنگامی که نزد شما بیایم، مطمئنم او را تجلیل خواهید کرد که مرا سالم نگاه داشته است.

^{۲۷} و ^{۲۸} اما هر چه برای من پیش آید، چه شما را بار دیگر ببینم، چه نبینم، به یاد داشته باشید که همواره باید همچون مسیحی واقعی زندگی کنید، تا همیشه خبرهای خوب در باره شما به من برسد و بشنوم که دوش به دوش یکدیگر، استوار ایستاده‌اید و هدف همگی تان اینست که بدون توجه به مخالفت‌های دشمن، پیغام نجات‌بخش انجیل را به همه اعلام کنید. همین امر برای ایشان نشانهٔ هلاکت است، اما برای شما نشانهٔ اینست که خدا با شماست و به شما زندگی جاوید عطا کرده است.^{۲۹} زیرا خدا به شما این افتخار را داده است که نه فقط به او ایمان آورید، بلکه در راه او متحمل زحمات و مشقات نیز بشوید.^{۳۰} در این مجاهده و پیکار، ما با یکدیگر شریک می‌باشیم. شما در گذشته شاهد زحمات من در راه مسیح بوده‌اید، و همانطور که می‌دانید هنوز هم درگیر همان زحمات و مبارزات هستیم.

۲۷:۱

اعما ۴:۳۲

فیل ۱:۲۰

۲۸:۱

متی ۲۸:۱۰

روم ۱۷:۸

۲ تیمو ۲:۱۱

عبر ۱۳:۶

۲۹:۱

متی ۱۱:۱۲

اعما ۵:۴۱

۳۰:۱

اعما ۱۶:۱۹

کول ۲:۱

۱۲:۲

۲- شادی در خدمت

مانند مسیح فروتن باشید

ای مسیحیان، آیا یکدیگر را تشویق و دلگرم می‌کنید؟ آیا آنقدر یکدیگر را دوست دارید که به هم کمک کنید؟ آیا احساس می‌کنید

۱:۲

قرن ۱۳:۱۴

کول ۱۲:۳

نجات‌بخش مسیح را بی‌اعتبار سازند. همه ایمانداران واقعی در این مبارزه هستند و علیه یک دشمن و برای یک هدف با هم اتحاد دارند.

^{۱:۲-۵} بسیاری از مردم، حتی مسیحیان، فقط برای خودنمایی زندگی می‌کنند و هرطور که دوست دارند، رفتار می‌نمایند. چنین زندگی‌ای خودخواهانه است؛ اگر مردم فقط به فکر خودشان باشند، در این صورت تخم اختلاف و ناسازگاری در دلها کاشته می‌شود. از این رو پولس، بر اتحاد روحانی تأکید می‌گذارد و از فیلیپیان می‌خواهد تا یکدیگر را دوست داشته، همدل و همفکر باشند. اگر با هم همکاری کنیم، اگر به فکر مشکلات دیگران باشیم چنانکه گویی مشکلات آنها، مشکلات خود ماست، درواقع از طرز رفتار مسیح با دیگران که به آنها بیش از خودش توجه می‌کرد، الگو گرفته‌ایم. در این صورت یکدلی بوجود می‌آید. به فکر خودنمایی نباشید و هرطور که دوست دارید رفتار نکنید که در این صورت به‌جایی می‌رسید که رابطه‌تان با دیگر اعضای خانواده خدا

^{۲۹:۱} زحمات و مشقات به خودی خود، افتخار نیست. اما وقتی به‌خاطر اعلام وفادارانه پیام مسیح دچار زحمت می‌شویم، می‌دانیم که پیام و طرز زندگی ما نتیجه داشته است و خدا ما را شایسته دانسته است که پیام او را به دیگران اعلام کنیم (مراجعه کنید به اعمال ۴۱:۵). زحمات و مشقات فوایدی جانبی دارند: (۱) موجب چشم‌پوشی از رفاه دنیا می‌شود؛ (۲) ایمانداران سطحی را از کلیسا پاکسازی می‌کند؛ (۳) ایمان کسانی را که در زحمتند، قوت می‌بخشد؛ (۴) باعث می‌شود برای کسانی که می‌خواهند از ما پیروی کنند، نمونه باشیم. متحمل زحمت شدن به‌خاطر ایمان به معنای این نیست که مرتکب عمل اشتباهی می‌شویم. در حقیقت، اغلب عکس آن صادق است، یعنی زحمت کشیدن در راه ایمان، وفاداری ما را به اثبات می‌رساند.

^{۳۰:۱} پولس در تمام طول خدمتش، به‌خاطر رساندن پیام انجیل به دیگران، متحمل سختی‌ها شد. مانند فیلیپیان، ما در مبارزه با نیروهای تاریکی هستیم که می‌خواهند پیام

که ما همه با هم برادریم و از یک روح برخورداریم؟ آیا دلسوز و همدرد هستی؟^۲ اگر چنین است، یکدیگر را محبت نموده، قلباً با هم توافق داشته و همدل و همفکر باشید، تا مرا واقعاً شاد سازید.

^۳ خودخواه نباشید و برای خودنمایی زندگی نکنید. فروتن باشید و دیگران را از خود بهتر بدانید.^۴ فقط به فکر خودتان نباشید، بلکه به کار و مسایل دیگران هم توجه نمایید.

^۵ شما باید همان طرز فکری را در پیش گیرید که مسیح داشت. ^۶ او با اینکه

۲:۲

۱ پطرس ۸:۳

۳:۲

روم ۱۶:۱۰-۱۲

۱ پطرس ۵:۵

۴:۲

روم ۲:۱۵

۱ قرن ۲۴:۱۰

۶:۲

اش ۶:۹

یو ۱:۱۰

برحذر باشیم چون اینها به تفرقه می‌انجامد. یکی از راههای تلاش فعالانه برای برقراری اتحاد در بین اعضا، این است که حقیقتاً به فکر دیگران باشیم.

۲:۴-۱۱ این آیات احتمالاً از سرودی مذهبی که در کلیسای اولیه خوانده می‌شد، گرفته شده است. این قسمت شباهت‌های زیادی به نبوتی که در اشعیا فصل ۵۳ در مورد رنج‌های مسیح شده است، دارد. از آنجایی که مأخذ آن، سرودی مذهبی است، حاوی همه ویژگی‌های مسیح نیست، چون سرود مذهبی بیان کاملی از طبیعت و کار مسیح را ارائه نمی‌دهد. با این حال، تعدادی از ویژگی‌های مهم عیسی مسیح را می‌توان از این قسمت استنتاج کرد: (۱) او همیشه با خدا بوده است؛ (۲) او با خدا برابر است چون او خداست (یوحنا ۱:۱؛ کولسیان ۱:۱۵-۱۹)؛ (۳) او با اینکه خداست، انسان شد تا نقشه نجات خدا را برای همه مردم به کمال برساند؛ (۴) او فقط تظاهر به داشتن بدن انسانی نکرد؛ او عملاً انسان شد تا با انسان گناهکار همدردی کند؛ (۵) او به خاطر عشقی که به خدای پدر داشت داوطلبانه حقوق، امتیازات و مقام خدایی خود را کنار گذاشت؛ (۶) او روی صلیب برای گناهان ما مرد، بنابراین ما دیگر با مرگ ابدی مواجه نیستیم؛ (۷) او مطیع بود از این رو خدا او را جلال داد؛ (۸) خدای پدر او را سرافراز کرد و در دست راست خود، یعنی همان جایی که از اول بود، نشاند و از همان جا به‌عنوان خداوند و داور تا به ابد بر ما سلطنت می‌کند.

عیسی مسیح فروتن بود، حاضر بود برای اطاعت از خدا و خدمت به مردم، از حق خود بگذرد. مانند مسیح، خدمت ما نه با ناراحتی و از روی ترس بلکه باید به‌خاطر عشق به خدا و دیگران باشد.

۲:۴-۱۱ اغلب، مردم با این ادعا که تنها می‌خواهند «حق» خود را مطالبه کنند، خودخواهی‌ها، غرور، یا گناه خود را توجیه می‌کنند. آنها در فکر خود چنین می‌اندیشند که «من می‌توانم در این امتحان تقلب کنم؛

سست می‌شود. بگذارید روح خدا در شما کار کند تا دیگر ایمانداران را به طرف خودش جذب کند.

۲:۲-۳ فروتن بودن به این معنی است که تصویری واقعی از خودمان روبروی خود داشته باشیم (مراجعه کنید به رومیان ۳:۱۲). فروتنی به معنای این نیست که خود را حقیر بشماریم. ما می‌دانیم که گناهکاریم و فقط به فیض خدا نجات یافته‌ایم؛ اما نجات یافته «هستیم» و به همین دلیل در ملکوت خدا ارزش زیادی داریم. ما باید خود را در دستهای خدا قرار دهیم تا خدا برای رساندن کلامش و سهم کردن دیگران در محبت او، طبق خواست خود از ما استفاده کند.

۲:۲-۴ بلافاصله بعد از اینکه پولس ایمانداران فیلیپی را به یکدلی فرا می‌خواند (۲:۲)، ایشان را تشویق می‌کند که از خودخواهی اجتناب کنند. علاج خودخواهی، خدمتگزاری است، یعنی شبیه شدن به مسیح (۲:۵). خواسته‌های ناشی از خودخواهی، یکدلی را در کلیسا از میان می‌برد، چون ایماندار را علیه ایمانداران دیگر می‌شورانند.

۲:۲-۴ فیلیپی یک شهر بین‌المللی بود. ترکیب کلیسای فیلیپی که متشکل از اعضای با وضعیت و نحوه زندگی متفاوت بود، این را منعکس می‌کند. در اعمال فصل ۱۶، دلایلی مبنی بر ساختار متنوع کلیسای فیلیپی وجود دارد. برای مثال، لیدیه یک ایماندار یهودی‌نژاد و اهل آسیا و تاجر ثروتمندی بود (اعمال ۱۶:۱۴)، کنیزی که در ۱۶:۱۶ و ۱۷ نام برده شده است، احتمالاً از یونانیان بومی بود و رئیس زندانی که در این منطقه از امپراطوری، خدمت می‌کرد، احتمالاً رومی بود (اعمال ۱۶:۲۵-۳۶). با این همه اختلاف در پیشینه اعضای کلیسا، برقراری اتحاد می‌بایست مشکل بوده باشد. گرچه هیچ مدرکی دال بر عمومیت داشتن تفرقه در این کلیسا وجود ندارد، اما لزوم حفظ اتحاد محسوس است (۲:۳؛ ۲:۴). پولس ما را تشویق می‌کند تا از خودخواهی، پشداوری، و حسادت

ماهیت خدایی داشت، اما نخواست از اختیار و حق خدایی خود استفاده کند؛ بلکه قدرت و جلال خود را کنار گذاشت و به شکل یک بنده درآمد، و شبیه انسانها شد؛^۸ و حتی بیش از این نیز خود را فروتن ساخت، تا جایی که حاضر شد مانند یک تبهکار، بر روی صلیب اعدام شود.

^۹ به همین جهت، خدا او را بی نهایت سرافراز کرد و نامی به او بخشید که از هر نام دیگری والاتر است،^{۱۰} تا به نام «عیسی»، هر آنچه در آسمان و بر زمین و زیر زمین است، به زانو درآید،^{۱۱} و برای جلال خدای پدر، همه به زبان خود اعتراف کنند که عیسی مسیح، خداوند است.

۷:۲

یو ۱:۱۴

غلا ۴:۴

۸:۲

عبر ۸:۵؛ ۲:۱۲

۹:۲

افس ۱:۲۱ و ۲۰

عبر ۴:۱

۱۰:۲

روم ۱۱:۱۴

درخشیدن در دنیای تاریک

^{۱۲} عزیزان من، زمانی که نزد شما بودم، سعی می کردید دستورهای مرا اطاعت کنید. اکنون که از شما دورم، همین روش را ادامه دهید و بکوشید تا با اعمالتان نشان دهید که نجات یافته‌اید، یعنی با اطاعت و احترام عمیق به خدا، و دوری از

۱۲:۲

فیل ۵:۱

آموزه تجسم در این قسمت‌ها بیشتر توضیح داده شده است: یوحنا ۱:۱-۱۴؛ رومیان ۲:۱-۵؛ ۲قرنثیان ۹:۸؛ تیموتائوس ۳:۱۶؛ عبرانیان ۲:۱۴؛ و یوحنا ۱:۱-۳. **۸:۲** صلیب، اصلی‌ترین نوع مجازاتی بود که رومی‌ها برای اعدام تبهکاران بدنام به کار می‌بردند. این نوع اعدام فوق‌العاده دردناک و شرم‌آور بود و شاید چندین روز هم طول می‌کشید. زندانی‌ها را یا به صلیب می‌خکوب می‌کردند و یا به آن می‌بستند و می‌گذاشتند تا بمیرند. مرگ معمولاً به خاطر خفگی صورت می‌گرفت چون نفس کشیدن برای آن جسم ضعیف شده، رفته‌رفته سخت‌تر می‌شد. عیسی به‌عنوان شخص ملعون مرد (غلاطیان ۳:۱۳). چقدر عجیب است که این انسان کامل و بی‌عیب باید با شرم‌آورترین نوع مرگ بمیرد تا مجازات ابدی از پیش روی ما برداشته شود!

۹:۲-۱۱ در روز داوری، حتی کسانی که محکوم شده‌اند، قدرت و اختیار عیسی و حاکمیت او را خواهند پذیرفت.

۱۲:۲ حالا که پولس آنجا نبود تا دائماً به آنها یادآوری کند که چه کارهایی درست هستند، مسیحیان فیلیپی باید خیلی در اطاعت از مسیح مواظب باشند. ما هم باید مراقب زندگی خود باشیم، بخصوص وقتی که کسی بر ما نظارت ندارد. در غیاب رهبران محبوب خود، حتی بیشتر باید بر مسیح متمرکز شویم و بیشتر خود را وقف او کنیم تا از مسیر اصلی منحرف نشویم.

چون به هرحال من مستحق قبولی هستم»، یا «من می‌توانم همه این پول را خرج خودم بکنم، چون برای بدست آوردن آن کار کرده‌ام»، یا «من می‌توانم سقط‌جنین کنم؛ من حق دارم اختیار بدن خودم را داشته باشم.» اما ما به‌عنوان ایماندار، باید طرز فکر متفاوتی داشته باشیم، طرز تفکری که این امکان را به ما می‌دهد که به خاطر منفعت دیگران از حق خود بگذریم؛ به بیان دیگر، امکان خدمت به دیگران را به ما می‌بخشد. اگر می‌گوییم پیرو مسیح هستیم، همچنین باید بگوییم که می‌خواهیم زندگی‌ای داشته باشیم که او داشت. ما باید خدمت فروتنانه مسیح را در خود پرورش بدهیم، حتی وقتی که شاید کسی از کارهای ما با خبر نشود. آیا با خودخواهی به حقوق خود چسبیده‌اید یا دوست دارید خدمت کنید؟

۵:۲-۷ تجسم یعنی اینکه پسر ازلی خدا داوطلبانه بدن و طبیعت انسانی به خود گرفت. او بدون اینکه طبیعت خدایی خود را از دست بدهد، انسان شد، انسانی که عیسی خوانده می‌شد. او برای انسان شدن الوهیت خود را از دست نداد، بلکه جلال و قدرت خداوندی را کنار گذاشت. به خاطر اطاعت از اراده پدر قدرت و دانش خود را محدود کرد. عیسی ناصری خود را محدود به مکان، زمان و دیگر محدودیت‌های بسیار انسانی کرد. آنچه که انسانیت او را منحصر بفرود می‌ساخت، بی‌گناهی او بود. عیسی در انسانیت کامل خود، هر آنچه که از خصوصیات خدا در چارچوب انسانی قابل بیان بود، به ما نشان داد.

۱۳:۲
روم ۲۸:۸
اقرن ۱۲:۶
عبر ۲۰:۲۱ و ۲۱

۱۴:۲
روم ۱:۱۴
اقرن ۱۰:۱۰
۱۵:۲
متی ۴۵:۵
یو ۱۲:۳۶
افس ۱:۵

۱۶:۲
یو ۶۸:۶۳
اتسا ۲:۹ و ۲۰

۱۷:۲
روم ۱۶:۱۵
کول ۱:۲۴

هر آنچه که موجب ناخشنودی اوست.^{۱۳} زیرا خدا خودش در وجود شما کار می‌کند تا بتوانید با میل و رغبت او را اطاعت نمایید و اعمالی را بجا آورید که مورد پسند اوست.

^{۱۴} کارهایتان را بدون غرغر و شکایت انجام دهید،^{۱۵} تا کسی نتواند از شما ایراد بگیرد. شما باید در این دنیای فاسد که پر از افراد نادرست و ناخلف است، همچون فرزندان خدا، پاک و بی‌لکه باشید و در میان ایشان مانند نور بدرخشید،^{۱۶} و کلام حیات‌بخش خدا را به ایشان برسانید.

آنگاه، به هنگام بازگشت مسیح، من غرق شادی خواهم شد، زیرا نتیجه زحماتی را که برای شما کشیده‌ام، خواهم دید.^{۱۷} حتی اگر لازم باشد، حاضرم آخرین قطره خون خود را برای حفظ ایمانتان بریزم و جانم را مثل قربانی به خدا تقدیم کنم و در راه شما فدا شوم. من از این کار، شادی خواهم نمود و شما در شادی خود شریک خواهم ساخت.^{۱۸} شما نیز باید از این کار خوشحال باشید و با من شادی کنید که این افتخار را دارم تا در راه شما جان خود را فدا نمایم.

کسانی که بزودی نزد شما خواهند آمد

^{۱۹} اگر خدا بخواهد، بزودی تیموتائوس را نزد شما خواهم فرستاد، تا وقتی نزد من

شکایت باشند، در واقع از قدرت متحد‌کننده عیسی مسیح بی‌بهره‌اند. از جروبحث کردن با دیگر مسیحیان و شکایت از وضعیت کلیسا دست بردارید و بگذارید مردم دنیا مسیح را ببینند.

۱۴:۲-۱۶ مشخصه زندگی ما باید پاک، بردباری، و صلح‌جویی باشد، در این صورت «مانند نور» خواهیم درخشید. زندگی متبدل‌شده، شهادت‌تربخشی است از قدرت کلام خدا. آیا مانند نور می‌درخشید یا غرور و شکایت نور شما را کم‌سو کرده است؟ مانند نور، تابان و روشن، برای خدا بدرخشید.

۱۷:۲ حتی اگر لازم بود پولس در راه فیلیپیان بمیرد، او از این جهت راضی بود، چون در این صورت می‌دانست سعی خود را کرده است تا آنها زندگی مسیحی خوبی داشته باشند. وقتی خود را کاملاً وقف خدمت به مسیح می‌کنید، فدا شدن بیش از اینکه دردناک باشد، پاداش به ارمان دارد.

۱۹:۲ وقتی پولس این نامه را می‌نوشت، تیموتائوس با او در روم بود. او همچنین در سفر بشارتی دوم پولس که طی آن کلیسای فیلیپی بنیاد گذاشته شد، همراه پولس بود. برای کسب اطلاعات بیشتر درباره تیموتائوس، مراجعه کنید به تاریخچه زندگی او در نامه اول تیموتائوس.

۱۳:۲ خدا ما را در تلاشهای خودمان برای انجام اراده او، تنها نگذاشته است. او می‌خواهد با ما همراه شود و در ما ساکن گردد تا به ما کمک کند. او کمک می‌کند تا با میل و رغبت او را اطاعت کنیم و سپس قدرت انجام آن را به ما می‌دهد. رمز تغییر زندگی ما در این است که عنان آن را به او بسپاریم و اجازه بدهیم او در ما کار کند. **۱۳:۲** برای اینکه شبیه مسیح بشویم، باید طوری خود را تربیت کنیم که مانند مسیح فکر کنیم. برای اینکه خواسته‌های ما بیشتر شبیه خواسته‌های مسیح بشود، ما به این چیزها احتیاج داریم: سکونت پر قدرت روح‌القدس در ما (۱۹:۱)؛ تأثیر پذیرفتن از مسیحیان مؤمن؛ اطاعت از کلام خدا (نه فقط تحت تأثیر آن قرار گرفتن)؛ و خدمت‌ایثارگرانه. اغلب وقتی اراده خدا را به مرحله اجرا در می‌آوریم، میل به انجام آن در ما قوی‌تر می‌شود (مراجعه کنید به ۹:۴ و ۹:۸).

۱۴:۲-۱۶ چرا غرغر و شکایت تا به این حد مضر است؟ اگر برداشت مردم از کلیسا این باشد که اعضای آن دائماً در حال دعوا و شکایت هستند، و از هم بدگویی می‌کنند، برداشت غلطی از پیام انجیل خواهند کرد. ایمان به مسیح باید کسانی را که به او ایمان دارند، با هم یکی کند. اگر اعضای کلیسای ما همیشه در حال غرغر و

باز می‌گردد، مرا از احوال شما آگاه کند و روحم را شاد سازد.^{۲۰} هیچکس مانند تیموتائوس، چنین علاقه‌ خالصی نسبت به شما ندارد؛^{۲۱} گویا هر کس فقط به مسائل خود می‌اندیشد، و به فکر خدمت به مسیح نیست.^{۲۲} اما شما تیموتائوس را می‌شناسید؛ او مثل یک فرزند به من کمک کرده تا پیغام انجیل را اعلام نمایم.^{۲۳} بنابراین، امیدوارم به محض اینکه از انجام کار خود مطلع شدم، تیموتائوس را فوری نزد شما بفرستم؛^{۲۴} و امیدوارم به لطف خداوند، خودم هم بزودی نزد شما بیایم.

^{۲۵} در ضمن، فکر کردم لازم است «اپافرودیتوس» را نیز پیش شما بفرستم. او را نزد من فرستاده بودید تا در وقت احتیاج به من کمک کند. من و او با هم مانند برادران واقعی بوده‌ایم و دوش به دوش هم کار کرده‌ایم و جنگیده‌ایم.^{۲۶} اکنون او را نزد شما می‌فرستم، چون دلش برای همه‌ شما تنگ شده است. خصوصاً غمگین شد از اینکه شنید شما از بیماری او آگاهی یافته‌اید.^{۲۷} در واقع، بیماری او بسیار سخت بود و چیزی نمانده بود که از پای در آید. اما خدا، هم به او و هم به من رحم کرد و نگذاشت که این غم نیز بر غمهای دیگر من اضافه شود.

^{۲۸} دلم می‌خواهد هر چه زودتر او را نزد شما بفرستم، چون می‌دانم که از دیدنش واقعاً شاد خواهید شد؛ همین موضوع باعث خوشحالی من خواهد شد و از بار غم خواهد کاست.^{۲۹} پس او را همچون برادری در خداوند به گرمی بپذیرید و از زحمات او قدردانی نمایید،^{۳۰} زیرا جانش را در راه خدمت به مسیح، به خطر انداخت تا به جای شما که از من دور هستید، به من خدمت کند.

۳- شادی ایمان

همه چیز در مقابل شناخت مسیح، بی‌ارزش است

عزیزان من، در هر وضعی که هستید، در خداوند شاد باشید. من هرگز از تکرار این مطالب خسته نخواهم شد؛ و در ضمن به نفع شماست که آنها را بارها بشنوید.

۲۰:۲

اقرن ۱۰:۱۶

۲۱:۲

اقرن ۵:۱۰ ؛ ۲۴:۱۳

۲۲:۲

اقرن ۱۷:۴

اتیمو ۲:۱

۲۴:۲

فیل ۲۵:۱

۲۵:۲

فیل ۱۸:۴

۲۹:۲

روم ۲:۱۶

اقرن ۱۸:۱۶

اتسا ۱۲:۵

اتیمو ۱۷:۵

۳۰:۲

اقرن ۱۷:۱۶

۱:۳

فیل ۴:۴

بعد ضمن اینکه این نامه سپاسگزاری را با خود به همراه داشت، به فیلیپی باز گشت. اپافرودیتوس شاید یکی از مشایخ کلیسای فیلیپی بوده است (۲۵:۲-۳۰؛ ۴:۱۸) که در مدت اقامتش نزد پولس، بیمار شد (۲۷:۲، ۳۰). او بعد از بهبودی به شهر خود باز گشت. از او فقط در نامه فیلیپیان نام برده شده است.

۲۳:۲ پولس به خاطر موعظه پیام عیسی مسیح، در زندان (یا منتظر محاکمه یا رأی دادگاه) بود. او می‌خواهد به فیلیپیان بگوید که هر وقت از تصمیم دادگاه مطلع شد، تیموتائوس را همراه خبرها نزد آنها خواهد فرستاد. اما او آمادگی پذیرفتن هر چیزی که انتظارش را می‌کشید، داشت (۲۱:۱-۲۶).
۲۵:۲ اپافرودیتوس هدایای فیلیپیان را تحویل پولس داد؛

۲ مواظب سگهای خطرناک باشید! منظورم آن شیطان صفتانی هستند که می‌گویند برای نجات یافتن باید ختنه شد! ^۳ ما با قطع کردن قسمتی از بدن خود، فرزند خدا نمی‌شویم، بلکه با پرستش خدا بوسیله روح او. ختنه واقعی همین است. ما مسیحیان به آن فداکاری که عیسی مسیح در راه ما کرده است افتخار می‌کنیم و تصدیق می‌نماییم که با توانایی‌ها و امتیازات انسانی خود، قادر به نجات خود نیستیم.

۴ خود من بیش از هر کس دیگری، دلیل داشتم که می‌توانم خود را نجات دهم. اگر دیگران فکر می‌کنند که با تکیه به اصل و نصب و امتیازات شخصی خود می‌توانند نجات یابند، من بیشتر حق دارم چنین فکری بکنم! ^۵ زیرا من در یک خانواده اصیل یهودی، از طایفه «بنیامین»، بدنیا آمده‌ام؛ و هشت روزه بودم که

۲:۴

غلا ۲:۵

۳:۳

تث ۶:۳۰

یو ۲۴-۲۱:۴

روم ۶:۷؛ ۲۹:۴

کول ۱۱:۲

۵:۳

اعما ۳:۲۲؛ ۶:۲۳

روم ۱:۱۱

قرن ۲۲:۱۱

۳۴:۳-۶ در نگاه اول، به نظر می‌رسد که پولس به پیشرفتهایی که در زندگی داشته است، افتخار می‌کند. اما در واقع او برعکس نشان می‌دهد که پیشرفتهای انسانی، هرچقدر هم عظیم باشند، نمی‌توانند نجات و حیات ابدی در حضور خدا را برای او حاصل کند. پولس از امتیازات برجسته‌ای برخوردار بود: تحصیلات، ملیت، اصالت خانوادگی، میراث ملی، پیروی از فرقه درست مذهبی، جدیت کاری، و اخلاقیات (برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد امتیازاتی که پولس داشت، مراجعه کنید به ۲قرن تیان فصل ۱۱؛ غلاطیان ۱:۱۳، ۲۴). اما وقتی به مسیح ایمان آورد (اعمال ۹)، دیگر به امتیازات و افتخارات خود متکی نبود، بلکه به فیض مسیح، چون حتی برجسته‌ترین امتیازات او در مقایسه با معیارهای مقدس خدا، هیچ بود. آیا شما برای اینکه در نظر خدا بی‌گناه محسوب شوید، بر والدین مسیحی، عضویت در کلیسا، یا فقط بر خوبی‌های خودتان متکی هستید؟ امتیاز، پیشرفت، یا شهرت نمی‌تواند منجر به کسب نجات شود. شما مانند پولس باید دریابید که نجات فقط از طریق ایمان به مسیح بدست می‌آید.

۳:۵ پولس متعلق به قبیله بنیامین بود، قبیله‌ای که در میان یهودیان بسیار محترم بود. اولین پادشاه اسرائیل از این قبیله ظهور کرد، یعنی شائول (۱سموئیل ۱۰:۲۰-۲۴). وقتی بعد از مرگ سلیمان، پادشاهی تقسیم شد، و تنها قبیله‌های بنیامین و یهودا به تبار داود وفادار ماندند (۱پادشاهان ۱۲:۲۰ و ۲۱). بعلاوه، قبایل بنیامین و یهودا تنها قبایلی بودند که بعد از تبعید، به اسرائیل بازگشتند (عزرا ۱:۴). پولس همچنین یک فریسی بود؛ فریسیان فرقه‌ای دیندار از دین یهود بودند که علاوه بر شریعت موسی، مقررات متعدد فرقه خود را هم با دقت زیاد به‌جا

۳۲:۳ اشخاص شیطان‌صفتی که پولس به آنها اشاره می‌کند، شریعت‌گراها هستند، یعنی مسیحیان یهودی‌نژادی که به غلط معتقد بودند که برای کسب نجات، حفظ تمامی احکام شریعت خصوصاً ختنه برای مسیحیان غیریهودی ضروری است. بسیاری از شریعت‌گراها به‌خاطر غرور روحانی، چنین طرز تفکری داشتند. از آنجایی که آنها پیش از این، وقت و تلاش زیادی صرف حفظ شریعت کرده بودند، نمی‌توانستند این حقیقت را بپذیرند که تلاشهای آنها نمی‌تواند آنان را قدمی به نجات نزدیکتر کند.

پولس شریعت‌گراها را به باد انتقاد می‌گیرد چون آنها با نگاه به گذشته به مسیحیت می‌نگریستند، به این معنا که فکر می‌کردند اعمالی که در گذشته انجام داده‌اند، آنها را ایماندار کرده است نه اینکه نجات هدیه‌ای رایگان باشد که مسیح آن را از روی فیض می‌بخشد. اعمالی که ایمانداران انجام می‌دهند نتیجه ایمان است نه شرط لازم برای آن. این واقعیت را رهبران کلیسای اولیه، ۱۱ سال پیش از آن در شورای اورشلیم، تصویب کرده بودند (اعمال فصل ۱۵). هیچکس نباید سعی در اضافه کردن چیزی بر هدیه نجات مسیح داشته باشد که با فیض او بوسیله ایمان بدست می‌آید.

۳۲:۳ به راحتی می‌توان بر تلاشهای مذهبی، بیش از ایمان درونی تأکید گذاشت؛ اما خدا بیش از همه برای حالت درونی قلب ما ارزش قائل می‌شود. روحانیت مردم را از روی انجام مراسم مذهبی و میزان فعالیت‌های انسانی قضاوت نکنید. و تصور نکنید که اگر شتابزده خدا را خدمت کنید، خواهید توانست رضایت او را جلب کنید. خدا متوجه همه کارهایی که برای او می‌کنید، هست و به شما پاداش خواهد داد، اما به شرط اینکه اول هدیه رایگان نجات را بپذیرید.

ختنه شدم. بنابراین، یک یهودی کامل هستم. از این گذشته، عضو فرقه «فریسیان» نیز بودم، که در زمینه اجرای احکام دین یهود، از همه سختگیرترند. ^۶ تعصب من در دین یهود بقدری بود که مسیحیان را آزار و شکنجه می‌دادم، و می‌کوشیدم که فرایض دینی را مو به مو اجرا نمایم.

^۷ اما اکنون همه این امتیازات را که روزگاری برایم بسیار بارزش بود، دور ریخته‌ام، تا بتوانم ایمان و امیدم را به مسیح ببندم. ^۸ بلی، همه چیز در مقابل نعمت شناخت خداوند عیسی مسیح، بی‌ارزش است. بنابراین، همه را کنار گذاشته‌ام، چون برای من پیشیزی ارزش ندارند، با این هدف که مسیح را داشته باشم، ^۹ و با او یکی شوم، و دیگر برای نجات یافتن، بر کارهای خوب خودم و یا اطاعت از قوانین مذهبی تکیه نکنم، بلکه اعتمادم بر مسیح باشد؛ زیرا فقط از راه ایمان به مسیح است که خدا ما را بی‌گناه بحساب می‌آورد. ^{۱۰} اکنون من همه چیز را رها کرده‌ام، چون دریافته‌ام که فقط از این راه می‌توانم مسیح را واقعاً بشناسم و به آن قدرتی که او را پس از مرگ زنده کرد، دست یابم؛ من می‌خواهم درک کنم که رنج کشیدن و مردن با او یعنی چه. ^{۱۱} تا به هر قیمتی که شده، بتوانم مانند کسانی که در روز قیامت زنده می‌شوند، زندگی کاملاً جدیدی بیابم و در تازگی و خرمی آن بسر برم.

۶:۳

اعما ۳:۸ ؛ ۴:۲۲

روم ۵:۱۰

غلا ۱۳:۱

۷:۳

متی ۴:۱۳

لو ۳۳:۱۴

۸:۳

اش ۱۱:۵۳

یو ۳:۱۷

افس ۱۳:۴

۲ پطر ۱۸:۳

۹:۳

اش ۶:۶۴

روم ۱۷:۱ ؛ ۳۰:۹

۳:۱۰

غلا ۱۶:۲

۲ پطر ۱:۱

۱۰:۳

یو ۳:۱۷

روم ۲۹:۱۷-۸

افس ۱۹:۱ و ۲۰

۱ پطر ۱۳:۴

۱۱:۳

اعما ۸:۲۶

اقرن ۲۳:۱۵

می‌آوردند. این دو نکته که وجه مشخصه پولس بود، قطعاً شنوندگان را تحت تأثیر قرار می‌داده است.

۶:۳ چرا پولس که رهبر یهودی دینداری بود، کلیسا را مورد شکنجه و آزار قرار داد؟ پولس در هماهنگی با تشکیلات رهبری مذهبی، فکر می‌کرد که مسیحیت، بدعت و کفر است. به‌خاطر اینکه عیسی مطابق آن الگویی از مسیح موعود نبود که پولس انتظارش را می‌کشید، او تصور می‌کرد که ادعاهای مسیح ساختگی و در نتیجه، شیطانی است. بعلاوه، او مسیحیت را خطری سیاسی می‌پنداشت، چون احتمال داشت مسیحیت، صلح ناپایدار بین یهودیان و حکومت روم را از هم بپاشد.

۸:۳ بعد از اینکه پولس همه چیزهایی را که در زندگی‌اش انجام داده، مورد توجه قرار می‌دهد، می‌گوید همه چیز در مقابل شناخت مسیح، بی‌ارزش است. این سخن پرمحتوایی است درباره ارزشها: رابطه شخص با مسیح پراهمیت‌تر از هر چیز دیگری است. شناخت مسیح باید هدف نهایی ما باشد. ارزشهای خود را مورد بررسی قرار دهید. آیا شما چیزی را بالاتر از رابطه‌تان با مسیح

قرار داده‌اید؟ اگر اولویت‌های شما نادرستند، چطور می‌توانید آنها را از نو تنظیم کنید؟

۱۰:۳ پولس همه چیز را، خانواده، دوستان و آزادی سیاسی را رها کرد تا مسیح و قدرت قیامت او را بشناسد. ما هم باید به این شناخت و این قدرت دست یابیم، اما برای اینکه به‌طور کامل از آنها برخوردار شویم، شاید لازم باشد چیزهایی را قربانی کنیم. دوست دارید چه چیزی را رها کنید تا بتوانید مسیح را بشناسید؟ در روز چه مدت را صرف دعا و مطالعه کلام می‌کنید؟ چه مدت را صرف خشنودی دوستانتان می‌کنید؟ چه مدت را صرف برنامه‌ها یا تفریحات خود می‌کنید؟ هرچه که باشد، شناخت مسیح پربهتر از قربانی است که می‌پردازید.

۱۱:۳ قسمت آخر آیه ۱۱ به‌طور تحت‌اللفظی چنین است: «مگر بهر وجه به قیامت از مردگان برسم.» همانطور که مسیح بعد از قیام، جلال یافت، ما هم روزی در جلال مسیح سهم خواهیم شد (مکاشفه ۱:۲۲-۷). پولس می‌دانست که بزودی خواهد مرد، اما او ایمان داشت که برای حیاتی دوباره، بر خیزانیده خواهد شد.

گذشته را فراموش کنید و خود را بسوی هدف بکشید

^{۱۲} منظورم این نیست که دیگر کامل شده‌ام. هنوز بسیار چیزها هست که باید بیاموزم؛ پس می‌کوشم تا روزی بتوانم همان شخصیتی گردهم که مسیح در نظر دارد و برای رسیدن به همان مقام نیز مرا نجات داده است.

^{۱۳} بلی برادران عزیز، من هنوز آن که باید باشم نیستم، اما تمام نیروی خود را صرف یک کار می‌کنم، و آن اینکه گذشته را فراموش کنم و با انتظار و امید به آنچه در پیش است چشم دوزم،^{۱۴} و بکوشم تا به خط پایان مسابقه برسم و جایزه را به چنگ آورم، که برای آن، خدا ما را بسوی آسمان فرا می‌خواند؛ و همهٔ اینها در اثر فداکاری است که مسیح برای ما انجام داده است.

۱۳:۳
لو ۶:۹
اقرن ۲۴:۹
عبر ۱:۶
۱۴:۳
۲ تیمو ۱:۴ و ۸
عبر ۱:۱۲

ما به‌خاطر اتحاد ابدی با مسیح که کمال مطلق است، کامل هستیم. وقتی که فرزند خدا می‌شویم، به‌خاطر کاری که مسیح، پسر حبیب خدا، برای ما کرده است، «بی‌گناه» شمرده می‌شویم. این کاملیت قطعی و پایدار است، و همین رابطه کامل تضمینی است بر اینکه روزی به «نهایت کمال» خواهیم رسید (در زیر به آن اشاره شده است). مراجعه کنید به کولسیان ۸:۲-۱۰؛ عبرانیان ۸:۱۰-۱۴.

اگر همچنان در ایمان به مسیح وفادار بمانیم، می‌توانیم از نظر روحانی رشد کنیم و به بلوغ روحانی برسیم، می‌توانیم چیزهای بیشتری درباره او بیاموزیم، بیشتر به او نزدیک شویم، و او را اطاعت کنیم. پیشرفت ما امری ثابت نیست (برخلاف رابطه ما با خدا که در بالا به آن اشاره شد) چون پیشرفت ما بستگی به سلوک روزانه ما با خدا دارد، یعنی مواقعی در زندگی هست که بیشتر از زمانهای دیگر، رشد می‌کنیم. ما رشد می‌کنیم تا به کمال برسیم، به شرط اینکه برای آن بکوشیم (۱۲:۳). انجام اعمال نیک ما را کامل نمی‌سازد؛ بلکه، چون خدا ما را کامل می‌کند، ما در خدمت به او، اعمال نیک انجام می‌دهیم. مراجعه کنید به فیلیپیان ۱:۳-۱۵.

وقتی مسیح باز گردد تا ما را به ملکوت ابدی خود ببرد، جلال خواهیم یافت و به نهایت کمال خواهیم رسید. مراجعه کنید به فیلیپیان ۲:۳ و ۲۱.

سه مرحله
کاملیت

۱- رابطه کامل

۲- پیشرفت کامل

۳- نهایت کمال

تمام مراحل کاملیت بر ایمان به مسیح و کاری که او انجام داده، استوار است، نه بر اساس کاری که ما می‌توانیم برای خدا انجام دهیم. ما نمی‌توانیم خود را کامل کنیم؛ فقط خدا می‌تواند این کار را در ما بکند و آن را ادامه دهد تا به هنگام بازگشت عیسی مسیح، کار او در ما تکمیل شده باشد (۶:۱).

این بود که او جامه‌های کسانی را که استیفان، اولین شهید مسیحیت را سنگسار می‌کردند، نگاه داشته بود (اعمال ۵:۷ و ۵۸). همه ما کارهایی کرده‌ایم که به‌خاطر آنها خجالت می‌کشیم، و همه ما بین آنچه قبلاً بوده‌ایم و آنچه می‌خواهیم باشیم، در تنش هستیم. اما از آنجایی که امید ما به مسیح است، می‌توانیم از احساس تقصیر به‌خاطر زندگی گذشته آزاد بشویم و با انتظار و امید، به شخصیتی که مسیح کمک خواهد کرد باشیم، چشم بدوزیم. با گذشته زندگی نکنید، بلکه با تمرکز بر روی رابطه‌ای که **الآن** با خدا دارید، در شناخت او رشد کنید. بدانید که

۱۲-۱۴ و ۱۴ پولس می‌گوید که هدف او اینست که مسیح را بشناسد، شبیه او شود، و همان شخصیتی باشد که مسیح در نظر دارد. تمامی فعالیت‌های او معطوف هدفش می‌شد. این نمونه‌ای است برای همه ما. نباید بگذاریم چیزی ما را از نگرستن به هدف، یعنی مسیح، باز دارد. ما باید مثل یک ورزشکار که به‌خاطر هدف، تمرین می‌کند، هر چیز زیانبار را کنار بگذاریم و حتی از چیزهای خوبی که ممکن است ما را از راه اصلی منحرف کند دست بکشیم، راهی که همانا تبدیل شدن به مسیحی واقعی است. ۱۴ و ۱۳:۳ پولس احساس تقصیر می‌کرد و دلیلش

۱۵ امیدوارم همگی شما که مسیحیان بالغی هستید، در این مورد با من هم عقیده باشید. اگر در مورد مسئله دیگری اختلاف نظر داشته باشید، مطمئناً خدا آن را هم برای شما روشن خواهد ساخت،^{۱۶} به شرط آنکه همیشه از حقیقتی که در وجود شماست پیروی کنید.

۱۷ برادران عزیز، مرا سرمشق خود قرار دهید، و به کسانی توجه نمایید که مطابق نمونه ما رفتار می‌کنند.^{۱۸} زیرا قبلاً بارها به شما گفته‌ام و اکنون نیز گریه‌کنان می‌گویم که خیلی‌ها که به ظاهر می‌گویند مسیحی‌اند، در واقع دشمنان صلیب مسیح‌اند.^{۱۹} اینگونه افراد، عاقبتشان هلاکت ابدی است، چون خدای ایشان شکمشان است و به چیزی فخر می‌کنند که باید از آن خجالت بکشند؛ تمام افکارشان متوجه امور دنیای فانی است.^{۲۰} اما سر منزل اصلی ما آسمان است، که نجات‌دهنده ما، عیسی مسیح خداوند نیز در آنجاست؛ و ما چشم به راه او هستیم تا از آنجا بازگردد.^{۲۱} او به هنگام بازگشت خود، این بدنهای فانی ما را دگرگون خواهد ساخت و به شکل بدن پرجلال خود در خواهد آورد. او با همان قدرتی که همه چیزها را تحت سلطه خود در خواهد آورد، ما را نیز دگرگون خواهد ساخت.

۱۵:۳
اقرن ۲:۶، ۲۰:۲۴
غلا ۱:۵
فیل ۱:۹ و ۱۰
۱۶:۳
غلا ۶:۱۶

۱۷:۳
اقرن ۴:۱۶
۱ پتر ۳:۵
۱۸:۳
غلا ۶:۱۴

۲۰:۳
افس ۱۹:۱۶، ۲:۱۹
کول ۳:۱، ۳

۲۱:۳
متی ۲:۱۷، ۱۸:۲۸
اقرن ۱۵:۴۳-۵۳
کول ۴:۳
عبر ۲۵:۷
۱ پو ۲:۳

به توضیحات مربوط به ۳:۲ و ۳:۳)، بلکه از مسیحیان جسمانی نیز انتقاد می‌کند. اینان کسانی هستند که می‌گویند مسیحی‌اند، اما مطابق با الگوی مسیح که نمونه‌ای از خدمتگزاری و ایثار بود، زندگی نمی‌کنند. این دست از افراد، پیش از اینکه به فکر احتیاجات دیگران باشند، در فکر ارضای امیال جسمانی خود هستند. آزادی در مسیح به معنای آزادی برای خودخواهی نیست. آزادی در مسیح به معنای داشتن فرصتی برای خدمت کردن و اعتلای شخصیت است.

۲۰:۳ کسانی که شهروند فیلیپی بودند از همان حقوق و امتیازات شهروندان روم برخوردار بودند چون فیلیپی مستعمره روم بود. به همان شکل ما مسیحیان به‌خاطر اینکه به مسیح تعلق داریم، یک روز از تمامی امتیازات استثنایی که از آن شهروندان آسمان است، برخوردار خواهیم شد.

۲۱:۳ بدنی که ما پس از قیامت از مردگان بر خود خواهیم گرفت، شبیه بدن قیام کرده مسیح خواهد بود. جهت بررسی مفصل‌تر درباره بدن جدید ما، مراجعه کنید به اقرنتیان ۳۵:۱۵ و ۲ اقرنتیان ۵:۱-۱۰.

بخشیده شده‌اید، و سپس بسوی یک زندگی توأم با ایمان و اطاعت گام بردارید. زندگی‌ای پربارتر و معنی‌دارتر را پیش روی خود داشته باشید چون امید شما به مسیح است.

۱۷:۳ پولس به فیلیپیان سفارش می‌کند که او را سرمشق خود قرار دهند، به این دلیل که بتوانند هرچه بیشتر به مشابهت مسیح درآیند. البته، این بدان معنا نبود که آنها می‌بایست از هر کاری که پولس می‌کرد، تقلید کنند؛ او پیش از این گفته بود که کامل نیست (۱۲:۳). اما چون زندگی او بر این متمرکز بود که شبیه مسیح شود، بنابراین فیلیپیان می‌بایست از او الگو بگیرند. احتمالاً هنوز هیچ یک از اناجیل نوشته نشده بود؛ در نتیجه پولس نمی‌توانست به آنها بگوید که انجیل را بخوانند تا با خصوصیات شخصیت مسیح آشنا شوند. از این رو، او آنها را ترغیب می‌کند تا از او سرمشق بگیرند. همین امر شهادتی است بر شخصیت والای او. آیا شما می‌توانید همین کار را بکنید؟ اگر نوایمانی از شما تقلید کند، چه نوع ایمان‌داری خواهد شد؟

۱۷-۲۱ پولس نه فقط از شریعت‌گراها (مراجعه کنید

۴- شادی در دادن هدیه

درباره چیزهایی فکر کنید که پاک و زیباست

۴ ای برادران عزیز، من شما را بسیار دوست می‌دارم و مشتاقانه در انتظار دیدار شما هستم، چون شما شادی من و پاداش زحماتم هستید. ای عزیزان من، به خداوند وفادار بمانید.

۲:۴
فیل ۲:۲

۲ در ضمن از آن دو بانوی گرامی، «افودیه» و «سینتیخی» التماس می‌کنم که

هدف ما ایمانداران	تمرین	استعاره	محل آیه	تمرینات لازم برای زندگی مسیحی
ما خود را تمرین می‌دهیم تا در مسابقه زندگی بدویم. بنابراین چشم به مسیح دوخته‌ایم که هدف ماست، و از مسیر حرکت به بیراهه نمی‌رویم و از سرعت خود نمی‌کاهیم. اگر این کار را بکنیم، پاداشی در ملکوت مسیح نصیب ما خواهد شد.	از خیلی چیزها چشم‌پوشی کنید تا بتوانید نهایت سعی خودتان را بکنید.	مسابقه	اقرنتیان ۹:۲۴-۲۷	همانطور که تمرین کردن برای یک ورزشکار به منظور شرکت در بازیهای قهرمانی امری ضروری است، ما نیز باید در زندگی مسیحی به‌طور مستمر تمرین کنیم. چنین تمریناتی نیاز به وقت، از خودگذشتگی، صرف انرژی، تمرین مداوم و دید دارد. همه ما باید یک زندگی مسیحی داشته باشیم، اما ابتدا باید بدانیم کلام خدا چه دستوراتی در این باره برای ما دارد (۲ تیموتائوس ۵:۲).
زندگی مسیحی نیاز به همه نیروی ما دارد. ما می‌توانیم گذشته را فراموش کنیم و خود را بسوی هدف بکشیم چون می‌دانیم مسیح در پایان مسابقه وعده زندگی ابدی در کنار خودش را به ما داده است.	تمام نیروی خود را صرف برنده شدن در مسابقه بکنید.	مسابقه	فیلیپیان ۳:۱۳ و ۱۴	
زندگی مسیحی جنگی است علیه نیروهای تاریکی که از خارج اعمال می‌شود و وسوسه‌ها که از درون بر می‌خیزد. اگر در تمام طول زندگی نسبت به خدا وفادار بمانیم، او وعده پایانی خوش، آسایش و تاج را به ما داده است.	بدون وقفه با دل و جان مبارزه کنید.	مبارزه	۲ تیموتائوس ۴:۷ و ۸	
همانطور که ما مرتب ورزش می‌کنیم تا بدن خود را تقویت نماییم، باید بدون وقفه مرتب ورزش روحانی بکنیم تا زندگی خدایسندانه‌ای داشته باشیم. اگر این کار را بکنیم، مسیحیان بهتری خواهیم بود و مطابق با اراده خدا زندگی خواهیم کرد. چنین زندگی‌ای دیگران را بسوی مسیح جذب می‌کند و هم برای زندگی فعلی و هم زندگی پس از مرگ مفید است.	ورزش روحانی به شما کمک خواهد کرد تا ایمان و خصلت مسیحی در شما رشد کند.	ورزش	۱ تیموتائوس ۴:۷-۱۰	

افتاده‌ای نبود، چون بسیاری به واسطه آنها ایمان آورده بودند. این امکان وجود دارد که کسی به مسیح ایمان داشته باشد، برای ملکوت او سخت کار کند، و با این همه با اشخاص دیگری که همان هدف را دارند، قطع رابطه

۳ و ۲:۴ پولس به‌خاطر اشتباه تعلیمی فیلیپیان نبود که آنها را توبیخ می‌کرد؛ آنها در روابط با یکدیگر دچار مشکل بودند. این دو زن در کار خدمت به مسیح در کلیسا همکاری کردند. رابطه از هم گسیخته آنها مسأله پیش پا

به کمک خداوند، مجادله و اختلاف نظر را کنار بگذارند و با یکدیگر صلح کنند.^۳ از تو، دوست و همکار صمیمی خود نیز استدعا می‌کنم که به این دو بانو در حل اختلافشان کمک کنی، زیرا ایشان زمانی دوش به دوش من خدمت کرده‌اند تا پیغام انجیل را اعلام نمایم. ایشان با «کلمنت» و سایر همقطاران من نیز که نامهایشان در دفتر حیات نوشته شده است، همکاری کرده‌اند.

^۴ در خداوند دائماً شاد باشید، و باز می‌گویم شاد باشید! ^۵ در هر کاری از خود گذشتگی نشان بدهید و ملاحظه دیگران را بکنید. بخاطر داشته باشید که خداوند بزودی باز می‌گردد. ^۶ برای هیچ چیز غصه نخورید؛ در عوض برای همه چیز دعا کنید و هر چه لازم دارید به خداوند بگویید و فراموش نکنید که برای جواب دعاها، از او تشکر نمایید. ^۷ اگر چنین کنید، از آرامش خدا بهره‌مند خواهید شد، آرامشی که فکر انسان قادر به درک آن نیست. این آرامش الهی به فکر و دل شما که به عیسی مسیح ایمان آورده‌اید، راحتی و آسایش خواهد بخشید.

^۸ برادران عزیز، در خاتمه بگذارید این رانیز بگویم: فکرتان را بروی هر چه راست و خوب و درست است، ثابت نگاه دارید. در باره چیزهایی فکر کنید که پاک و زیباست. در صفات خوب و پسندیده دیگران تأمل کنید. در باره چیزهایی فکر

۳:۴
مکا ۵:۳ ؛ ۱۲:۲۰ ؛
۲۷:۲۱

۴:۴
فیل ۱:۳
۵:۴
عبر ۳۷:۲۵-۱۰
۱ پط ۷:۴
۶:۴
متی ۲۵:۶
۱ پط ۷:۵

۸:۴
اتسا ۲۲:۵

هیچ چیز غصه بخورید! این به‌نظر غیرممکن می‌نماید چون همه ما در محل کار، در خانه، در مدرسه همیشه مشکلاتی داریم. اما پولس ما را نصیحت می‌کند که به‌جای نگرانی و اضطراب، دعا کنیم. آیا می‌خواهید کمتر غصه بخورید؟ پس بیشتر دعا کنید! هر وقت که دچار اضطراب و تشویش شدید، لحظه‌ای باز ایستید و دعا کنید. **۷:۴** آرامش خدا متفاوت با آرامش دنیاست (مراجعه کنید به یوحنا ۱۴:۲۷). آرامش در تفکر مثبت، در نبود کشمکش، یا در احساسات خوب یافت نمی‌شود. ما آرامش واقعی داریم چون می‌دانیم خدا بر اوضاع مسلط است، به‌طور حتم از شهروندان ملکوت آسمان هستیم، سرنوشت معینی داریم، و پیروزی ما بر گناه امری است مسلم.

۸:۴ آنچه که در فکر ما می‌گذرد، تعیین‌کننده سخنان و اعمال ماست. پولس به ما می‌گوید که افکارمان را با هر چه «راست و خوب و درست» است، پر کنیم. آیا افکار و خیالات ناپاکی در ذهن دارید؟ خود را امتحان کنید و ببینید چه چیزهایی را از تلویزیون، کتاب، فیلم، و مجله در ذهن خود نگه می‌دارید. ذهن خود را از چیزهای زبانباز بزدابید و اطلاعات سالم را جایگزین آنها کنید. بالاتر از همه اینکه کلام خدا را بخوانید و دعا کنید. از خدا بخواهید تا به شما کمک کند تا فکرتان را بر هر چیز خوب و پاک متمرکز کنید. این کار تمرین لازم دارد، اما عملی است.

کرده باشد. اما هیچ دلیل موجهی برای قهر بودن وجود ندارد. آیا امروز نباید با کسی آشتی کنید؟

۳:۴ کسانی که نامشان در دفتر حیات نوشته شده است، آنانی هستند که با ایمان به مسیح نجات یافته‌اند (جهت کسب اطلاعات بیشتر در این زمینه مراجعه کنید به لوقا ۱۷:۱۰-۲۰ ؛ مکاشفه ۱۱:۲۰-۱۵).

۴:۴ عجیب به‌نظر می‌رسد که مردی در زندان باشد و به کلیسا بگوید شاد باشید. اما حالت پولس درس مهمی به ما می‌دهد، و آن این است که حالت درونی ما نباید متأثر از اوضاع و شرایط بیرونی باشد. پولس غرق شادی بود چون می‌دانست هر اتفاقی بیفتد، عیسی مسیح با اوست. چندین بار در این نامه، پولس فیلیپان را ترغیب می‌کند که شاد باشند، احتمالاً به‌خاطر اینکه آنها احتیاج به شنیدن مجدد آن داشتند. به‌خاطر اوضاع و شرایط ناگوار، مایوس شدن یا حوادث غیرمهم را بیش از اندازه جدی گرفتن، کار ساده‌ای است. اگر اخیراً شاد نبوده‌اید، شاید به زندگی با دید درستی نگاه نکرده‌اید.

۵و۴:۴ دلیل شادی ما این است که خدا در ما سکونت دارد. در بازگشت مسیح، شادی ما به اوج خود خواهد رسید، چون او که در ما ساکن است، نقشه نهایی خود را برای ما به کمال خواهد رساند.

۷و۶:۴ تصور کنید که دیگر لازم نیست هیچوقت برای

۹:۴ هر چه
روم ۳۳:۱۵
کنید که می‌توانید خدا را برای آنها شکر کنید و به وجود آنها خوش باشید.^۹ هر چه از من دیدید و آموختید، در زندگی تان بکار گیرید تا خدای آرامش با شما باشد.

سپاسگزاری پولس بابت هدایا

۱۰:۴
قرن ۹:۱۱
۱۱:۴
تیمو ۶:۶
۱۲:۴
قرن ۱۱:۴
قرن ۹:۱۱
۱۳:۴
یو ۵:۱۵
قرن ۹:۱۲
۱۴:۴
فیل ۷:۱
عبر ۳۴ و ۳۳:۱۰
۱۵:۴
روم ۲۶:۱۵
قرن ۹:۱۱
فیل ۵:۱
۱۷:۴
تیط ۱۴:۳

۱۰ چقدر از خدا سپاسگزارم و او را ستایش می‌کنم که بار دیگر به کمک من شتافتید. می‌دانم که همیشه در این فکر بوده‌اید، اما فرصت انجامش را نمی‌یافتید.
۱۱ البته منظورم این نیست که در احتیاج بودم، زیرا آموخته‌ام که به آنچه دارم، راضی و قانع باشم.^{۱۲} می‌دانم که در تنگدستی و دولت‌مندی، چگونه زندگی کنم.
رمز قناعت را در هر شرایطی آموخته‌ام، چه سیر باشم چه گرسنه، چه زیاد داشته باشم و چه اندک.^{۱۳} هر چه خدا از من بخواهد، با کمک مسیح می‌توانم انجام دهم، زیرا مسیح قدرت انجام آن را به من می‌بخشد.^{۱۴} با تمام اینها، چه خوب کردید که در مشکلاتم به کمکم شتافتید.
۱۵ شما مسیحیان «فیلیپی» بخوبی آگاهید که وقتی برای نخستین بار پیغام انجیل را به شما اعلام نمودم، و سپس از «مقدونیه» روانه شدم، فقط شما در امر دادن و گرفتن با من همکاری کردید؛ هیچ کلیسای دیگری در این امر پیشقدم نشد.
۱۶ حتی زمانی که در «تسالونیکه» بودم، دو بار مبلغی برای رفع احتیاجاتم فرستادید.^{۱۷} البته از هدایای شما سپاسگزارم، ولی آنچه بیشتر مرا شاد می‌سازد، اینست که بخاطر این نیکوکاری‌تان، پاداش خوبی خواهید یافت.

شکلی که می‌داند به نفع شماست (برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد اینکه خدا احتیاجات ما را تأمین می‌کند، مراجعه کنید به توضیحات مربوط به ۱۹:۴).
۱۲ و ۱۳ پولس قانع بود چون می‌توانست به زندگی از دید خدا بنگرد. او بر آنچه که فکر می‌کرد باید انجام دهد، متمرکز بود نه بر آنچه که احساس می‌کرد باید داشته باشد. او همیشه اولویت‌های زندگی‌اش را پیش روی خود داشت و به‌خاطر همه چیزهایی که خدا به او داده بود، سپاسگزار بود. اغلب میل به داشتن ثروت بیشتر و بهتر، در واقع آرزویی است برای پر کردن خلأ زندگی. وقتی در درون خود احساس خلأ می‌کنید، به سمت چه چیزی کشیده می‌شوید؟ چطور می‌توانید به قناعت واقعی برسید؟ پاسخ این سؤال در نحوه دید شما از زندگی، اولویت‌های شما، و منبع قدرت شما نهفته است.
۱۷ وقتی ما به کسانی که در احتیاجند هدیه می‌دهیم، نه فقط گیرنده بهره‌مند می‌شود، بلکه ما نیز اجر معنوی می‌یابیم. پولس به‌خاطر هدیه فیلیپیان نبود که از آنها سپاسگزاری می‌کرد، بلکه بیشتر به‌خاطر محبت و از خود گذشتگی آنها.

۱۰:۴ در اقرنتیان ۱۱:۹-۱۸، پولس گفته بود که حاضر نیست از طرف کلیسای قرنتس هدیه بپذیرد، چون نمی‌خواست او را متهم کنند که فقط برای پول موعظه می‌کند. اما او خاطرنشان کرده بود که این وظیفه کلیساست که معاش زندگی خادمین را تأمین کند (اقرنتیان ۱۴:۹). اینجا پولس هدیه فیلیپیان را می‌پذیرد چون آنها از روی میل این کار را کردند و از طرفی پولس در احتیاج بود.
۱۰:۴-۱۴ آیا در مواجهه با هر موقعیتی قانع هستید؟ پولس می‌دانست که چطور قانع باشد، چه زمانی که در رفاه بود، چه زمانی که در سختی بود. رمز قناعت او، قدرت مسیح بود که در زندگی او کار می‌کرد. آیا احتیاجات بزرگی دارید، یا به‌خاطر نداشتن چیزهایی که احتیاج دارید، ناراضی هستید؟ برای اینکه قانع و راضی باشید، یاد بگیرید که بر وعده‌های خدا و قدرت مسیح توکل کنید. اگر همیشه می‌خواهید بیش از آنچه که دارید، داشته باشید، از خدا بخواهید تا این میل را از شما دور کند و به شما تعلیم دهد که در هر موقعیتی راضی و قانع باشید. او همه احتیاجات شما را برطرف می‌کند، اما به

۱۸ در حال حاضر، همه چیز دارم که حتی بیش از نیازم است؛ و غرق هدایایی هستم که بدست «اپافروودیتوس» فرستادید، هدایایی که همچون قربانی خوشبو، خدا را خشنود می‌سازد. ۱۹ خدا نیز به سبب جانبازی عیسی مسیح، تمام احتیاجات شما را با ثروت شکوهمند خود، رفع خواهد نمود. ۲۰ از حال تا ابد، پدر ما خدا را جلال باد، آمین.

۱۸:۴
قرن ۱۲:۹
فیل ۲۵:۲
عبر ۱۶:۱۳
۱۹:۴
مز ۱:۲۳
امث ۲۱:۸
قرن ۸:۹

سلامهای آخر

۲۱ به تمام مسیحیان آنجا سلام برسانید. برادرانی که با من هستند، سلام می‌رسانند. ۲۲ همه مسیحیان اینجا، بخصوص مسیحیانی که از دربار امپراطور هستند، سلام می‌رسانند. ۲۳ فیض خداوند ما عیسی مسیح با روح شما باد.

۲۲:۴
قرن ۱۳:۱۳
۲۳:۴
۲ تیمو ۲:۴

جز مسیح نداشتند، به یکدیگر پیوسته بود. مسیحیان روم و مسیحیان فیلیپی به‌خاطر اتحادی که در مسیح داشتند با یکدیگر خواهر و برادر بودند. امروز نیز ایمانداران و رای موافق فرهنگی، اقتصادی، و اجتماعی با یکدیگر پیوند دارند. ما جزو یک خانواده‌ایم؛ همه ایمانداران حقیقتاً در مسیح خواهران و برادران ما هستند.

۲۳:۴ از چندین لحاظ کلیسای فیلیپی، کلیسای نمونه بود. این کلیسا از انواع مختلف مردم تشکیل شده بود که اعضای آن می‌کوشیدند تا در اتحاد با یکدیگر کار کنند. اما پولس فهمیده بود که ممکن است مشکلاتی در پیش باشد، از این رو در نامه سپاسگزاری، فیلیپیان را برای رویارویی با مشکلاتی که امکان دارد در بین ایمانداران ظاهر شود، آماده می‌کند. پولس اگر چه در روم زندانی بود، اما رمز شادی و آرامش واقعی را آموخته بود، یعنی تقلید از مسیح و خدمت به دیگران. با متمرکز کردن افکار خود بر مسیح، اتحاد، فروتنی، شادی، و صلح را خواهیم آموخت. همچنین ترغیب خواهیم شد تا برای او زندگی کنیم. ما می‌توانیم با اطمینان خاطر برای او زندگی کنیم چون ما «فیض و لطف خداوند ما عیسی مسیح» (۲۳:۴) را داریم.

۱۸:۴ پولس به قربانی گناه اشاره نمی‌کند بلکه به قربانی تشکر (لاویان ۱۲:۷-۱۵ حاوی دستورالعمل‌هایی برای تقدیم قربانی تشکر است). اگرچه مسیحیان رومی نژاد و یونانی نژاد، یهودی نبودند و مطابق با شریعت قربانی نگذرانده بودند، اما به‌خوبی با مراسم تقدیم قربانی آشنایی داشتند.

۱۹:۴ ما می‌توانیم یقین داشته باشیم که خدا همیشه احتیاجات ما را رفع می‌کند، اما باید به خاطر داشته باشیم که ممکن است همه نیازهای ما را در این دنیا برآورده نسازد. مسیحیان رنج می‌کشند و می‌میرند (طبق روایات، خود پولس را نیز سر بریدند)، و خدا همیشه برای رهایی آنها، مداخله نمی‌کند. اما در زمین جدید، که گناه برای همیشه ناپدید می‌شود، نیازها و احتیاجات ما به‌طور کامل تا ابد رفع خواهد شد.

۲۲:۴ مسیحیان زیادی در روم بودند؛ بعضی از آنها حتی از دربار امپراطور بودند. شاید پولس درحالی که منتظر محاکمه بود، کارمندان دولت را بسوی مسیحیت هدایت می‌کرد. پولس سلامهای این عده از مسیحیان روم را به ایمانداران فیلیپی می‌فرستد. پیام انجیل بین همه اقشار جامعه منتشر شده بود، و مردمی را که با هم هیچ پیوندی